

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.533/2023/9.

A felperesek:

I.r. felperes, I.r. felperes címe – I. rendű

II.r. felperes, II.r. felperes címe – II. rendű

A felperesek képviselője:

Dr. Kiss Balázs Károly Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kiss Balázs Károly ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Neizer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Neizer Norbert ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jogok megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.21.362/2021/53.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az alperes a e-mail cím címre

- 2018. szeptember 18. napján küldött elektronikus levelében annak valótlan állításával, hogy a téli vízvezetéke miatt nem lehet a víztelenítés 4 hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórát és ez évente 960 ezer Ft megtakarítást akadályoz meg, továbbá, hogy a számvizsgáló bizottság tagjaként megrendelte a fodrász vállalkozónál a 4.3 milliós munkát, valamint, hogy saját lakásában visszaforgatta a vízórát, megsértette az I. rendű felperes jóhírnevét, annak valótlan közlésével, hogy hamis vádra próbálta rábírní a feleségét, valamint azzal, hogy erkölcstelennek és gerinctelennek nevezte, megsértette a becsületét.
- 2019. március 5. napján küldött elektronikus levelében számvizsgáló bizottsági tagként korruptnak nevezte az I. rendű felperest, megsértette a becsületét.
- 2018. szeptember 18. napján küldött elektronikus levelében annak valótlan állításával, hogy a számvizsgáló bizottság tagjaként megrendelte a fodrász vállalkozónál a 4.3 milliós munkát, megsértette a II. rendű felperes a jóhírnevét.
- 2019. március 5. napján küldött elektronikus levelében számvizsgáló bizottsági tagként korruptnak nevezte a II. rendű felperest, megsértette a becsületét.

Az alperest elégtételadásként arra kötelezi, hogy a felpereseknek 15 napon belül megküldött magánlevélben a fenti jogsértésekért, azokat felsorolva kérjen elnézést. A felpereseket feljogosítja arra, hogy ezen magánlevelet a társasház (ingatlan címe) tulajdonostársai számára megismerhetővé tegyék.

Az alperes perköltség, valamint eljárási illeték megfizetésére vonatkozó kötelezését mellözi.

Az alperest sérelemdíj és kamata megfizetésére kötelező rendelkezéseket helybenhagyja, ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

A peres felek az első -és másodfokú költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felpereseket, hogy személyenként 27.000 (huszonhétezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül fizessenek meg az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

A fennmaradó 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti- és fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes az alábbi közlésekkel megsértette a felperesek becsületét:

- (felperesek) nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit
- az ilyen emberek tönkreteszik az értékes telepet
- minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni
- hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni (a felpereseket)
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai jogosulatlanul végzik feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra

Megállapította, hogy az alperes az alábbi közlésekkel megsértette az I. r. felperes becsületét:

- erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét
- a Számvizsgáló Bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat
- soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart
- I.r. felperes csicskásává vált (személy1)

Megállapította, hogy az alperes az alábbi közlésekkel megsértette a felperesek jóhírnevét:

- I.r. felperesék (SZB) tagjai (személyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4.3 millió munkát
- Számvizsgáló Bizottság tagjai korruptak
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják,
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításnak van helye a tetőszigetelés, és háztvégek elszámolása tárgyában

Megállapította, hogy az alperes az alábbi közlésekkel megsértette az I. r. felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát:

- I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta a vizórát

- Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés 4 hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960 ezer Ft megtakarítást akadályoz meg.
- I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája
- a Számvizsgáló Bizottság elnöke (...) több jogosulatlan tevékenységet is folytat,
- az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk.

Kötelezte alperest a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől.

Kötelezte az alperest, hogy megfelelő elégtételként a korábbi levelekkel azonos nyilvánosságot biztosítva, a társasüdülő tulajdonosainak elektronikus címére küldve az alábbi közleményt tegye közzé:

„Tájékoztatam a tulajdonostársak közösségét, hogy minden korábbi, a társasház tisztségviselőit, így különösen a Számvizsgáló Bizottság tagjait, kiemelten II.r. felperest és I.r. felpereset sértő, vagy őket rossz színben feltüntető kijelentésemért elnézést kérek, a korábban megfogalmazott kritikák valótlan tényállításokon alapultak, véleménynyilvánításom módja indokolatlanul bántó volt, róluk valótlan és sértő tényeket közöltem, ezzel becsülethez és jóhírnévhez fűződő személyiségi jogaikat megsértettem. Kijelentéseimet visszavonom és a jövőben minden ilyentől tartózkodom.”

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg I. rendű felperesnek 500.000,- (ötszázezer) forint tőkét, továbbá fizessen meg II. rendű felperesnek 300.000,- (háromszázezer) forint tőkét, és ezen összegek után 2018. augusztus 30. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint a felperesek részére egyetemlegesen 317.500,- (háromszáztizenhétezer-ötszáz) forint ügyvédi munkadíjat mint perköltséget, mely 27% áfát tartalmaz.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg 60.000 forint feljegyzett eljárási illetéket az állam javára az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára.

[2] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-ára, a 2:43. § g) és d) pontjára, a 2:45. §-ára, a 2:52. §-ára, valamint a Kúria PK 12. számú állásfoglalására.

[3] Kiemelte, hogy habár képmás- és hangfelvételhez fűződő személyiségi jog vonatkozásában is megjelöltek jogszabályhelyet a felperesek, azonban ezzel kapcsolatosan petitumot nem terjesztettek elő, így ezzel kapcsolatos döntést nem is hozott.

[4] A felperesek számvizsgáló bizottsági pozíciójuk alapján kétségtelenül kötelesek bizonyos határig túrni a személyüket érintő kritikákat, illetve a társasház tulajdonosainak –

így az alperesnek is – kötelesek minden, a társasház működésével összefüggő információt, magyarázatot biztosítani, azonban ezen kötelezettségük nem azonos azzal a törési kötelezettséggel, mely személyiségi jogaik megsértése kapcsán merült fel. A kritika, bírálat, vélemény fogalmi köre a becsület megsértése körében tisztázandó, míg a jóhírnév megsértése körében a valós-valótlan tények elhatárolásának és a közlések sértő voltának van jelentősége.

[5] Megvizsgálta az alperes 2018. augusztus 30-i, szeptember 19-i, 2019. március 5-i és március 30-i leveleit. Rögzítette, hogy valamennyi levél rendkívül terjengős, részletesen taglal bizonyos, általa problémásnak ítélt társasházi ügyeket, s ennek kapcsán folyamatosan emlegeti, kritizálja a felpereseket, elsősorban az I. rendű felperest, illetve kettejüket, mint számvizsgáló bizottság (SZB) tisztségviselőket, kisebb mértékben a II. rendű felperest. Levelei azonban tömör és lényegretörő problémafelvetés helyett aprólékos mozzanatokban, mint részletekben elvesző, az általa problémásnak ítélt kérdésekhez fűzött személyes benyomásait és élményeit taglaló szubjektív elemeket hordozó írások. Nehezen különíthető el bennük a megfogható és tényszerű, objektív adatokkal alátámasztott felperesi hiba, hiányosság állítása az alperes önmaga társasházi ügyek intézésére való alkalmasságát taglaló részekről és mások alperest támogató írásrészleteinek idézéséről, mint az alperesi álláspont helytállóságát megalapozni hivatott közlésektől. A levél tartalmaz rendkívül hosszú társasházi közgyűlési felvételeket link formájában, melyek megtekintését javasolja az olvasóknak. Mindezzel a levelezés kvázi közgyűlésként jelenik meg, mely azonban nélküli a címzettek hozzászólási lehetőségét, afféle újratárgyalása közgyűlésre tartozó kérdéseknek, mégpedig az alperesi álláspont oldaláról.

Úgy találta, hogy a hosszú levelek összességében a felperesek szidalmazását és okolását tartalmazzák társasházi ügyek kapcsán, nem pedig problémák szabatos ismertetését. Nem egyszer fogalmaz meg az alperes olyan kritikát a felperesekkel, s különösen az I. rendű felperessel szemben, amelyekhez spekulatív úton levont következtetéseket, mások magánleveleiből vett idegen véleményeket társít, megerősítve általuk saját, szubjektív véleményét.

A PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a teljes szöveggörnyezet vizsgálata mellett arra jutott, hogy a levelek még az értő olvasó számára sem az intézőbizottság (IB) elnöke beszámolóiként értelmezendők, hanem az alperes mint tulajdonos, magánszemély felperesekkel szemben táplált ellenséges érzületeinek terjengős kifejtése.

[6] A társasház ügyei a társasház tagjai körében közügynek minősülnek, ugyanakkor az alperesi levelezés csak formálisan nevezhető közügy kapcsán kifejtett álláspontnak, a valóságban, tartalmilag a felperesekkel kapcsolatos, személyeskedő megjegyzések összessége közügyek felemlegetése révén.

[7] Az egyes sérelmezett közlések vonatkozásában az alábbiakat rögzítette:

„nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit”

A közlést mindkét felperesre vonatkozó közlésként értelmezte, és úgy találta, hogy a felperesek SZB tagi mivolta mellett becsületüket sértő közlés, lévén az alperes véleményét fejezi ki a felperesek vonatkozásában, és alkalmas a megfogalmazás a róluk kialakult társasházi értékítélet lerontására. A társasház tagjaival azt közli, hogy az üdülő ügyeit vivő

felperesek nem járnak el tisztességesen, a társasház tagjai érdekeivel ellentétes tevékenységet folytatnak. A szöveg szó szerint tartalmazza a „becsület” kifejezést, így közvetlenül utal arra, hogy a felperesek nem becsületesen járnak el.

A felperesek becsülethez fűződő személyiségi joguk megsértését ezen közlés kapcsán megállapította.

[8] „az ilyen emberek tönkreteszik az értékes telepet”

A közlés ugyancsak alkalmas a becsülethez fűződő személyiségi jog megsértésére, lévén a felpereseket, a közös értéket jelentő társasüdülőt elherdáló, közösségi kötelezettségüket alapjaiban sértő személyekként nevezi meg. Jelentősége van annak, hogy a felperesek a társasház ügyeinek vitelével voltak megbízva, a levél címzettjei bízták meg őket ezzel a feladattal, így a megítélésüket hátrányosan befolyásolja annak közlése, hogy tönkreteszik a rájuk bízott üdülőt a számukra megszavazott bizalom ellenére.

[9] „minden disznóságot tudtak csak igyekeztek eltitkolni”

A közlés ugyancsak a becsülethez fűződő személyiségi jog sérelmét valósítja meg, mivel egyszerre közli a felperesekről, hogy disznóságokhoz van közük, s azt, hogy mindezt ráadásul a címzetti kör elől el is kívánják rejteni. A társasüdülő tagságának a felperesekről alkotott értékítéletét rontó közlés.

[10] „hütlén kezelés miatt fel kell jelenteni...SZB tagot”

A közlés azt jelenti az olvasó számára, hogy az alperes szerint a felperesek a közismert „hütlén kezelés” bűncselekményt valósították meg, jelentsen ez bármit is az alperes számára, mely kiemelten alkalmas a felperesek megbecsülésének rontására. A közlés afféle felszólítás a feljelentés megtételére, ekként az alperes kritikus értékítéleteként jön figyelembe, nem azon tény állításaként, hogy a felperesek hütlén kezelést követtek el. Ezért – a felperesi kérelem szerint helyesen – a becsülethez fűződő személyiségi jog megsértését valósítja meg, nem a jóhírnév megsértését, lévén az valótlan tényállítás esetében jöhet szóba.

[11] „I.r. felperes csicskásává vált”

A közlés személylra utal, aki az IB elnöke volt, ugyancsak tisztségviselője a társasháznak. Annak megfogalmazása, hogy bárki is valaki csicskása lett, sértő és mindkét érintett megítélését rontó közlés, mivel azt fejezi ki, hogy alá-fölérendeltségben viszonyul egymáshoz két egyenlő ember, az alárendelt személy felett hatalmat gyakorol a másik. A célzás az I. rendű felperest, mint fölérendeltségben lévőként feltételezett személyt érinti, így az ő vonatkozásában állapította meg a becsülethez fűződő jog megsértését, a II. rendű felperes vonatkozásában azonban nem.

[12] „Erkölcstelen és gerinctelen (I.r. felperes), aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét (alperesét)”

Ugyancsak kizárólag az I. rendű felperes az érintettje a közlésnek, a II. rendű felperes nem, vele szemben a nem állapította meg a becsülethez fűződő jog megsértését. A közlés az I. rendű felperes durva minősítése: kifejezetten bántó és sértő kijelentés. Kifejezi, hogy az I. rendű felperes nem vállal értékeket belső iránytűként, gyáva és bűncselekményt igyekszik elkövetni. A közlés feltétlenül alkalmas az érintett társadalmi megbecsültségének rombolására.

[13] „Az IB elnöke elfogadta I.r. felperes felsőbbrendűségét, szolgálai módon teljesíti akaratát”

Ezen közlés érintettjének elsősorban személyt tekintette, aki nem felperes a jelen peres ügyben, így ezen közlés tekintetében nem állapította meg a jogsértést.

[14] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai jogosulatlanul végzik feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra”

Ezen közlés mindkét felperest érinti, tartalmát tekintve azt fejezi ki, hogy a felperesek felhatalmazás nélkül, önkényesen járnak el a társasház ügyeiben, illetve alkalmatlanok közmegebízatás ellátására, ami degradáló rájuk nézve, így alkalmas a társadalmi megítélésük rontására.

[15] „a Számvizsgáló Bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat”

A közlés érintettje az I. rendű felperes, így az ő vonatkozásában állapította meg a jogsértést. A közlés sérti a becsülethez fűződő személyiségi jogot, amennyiben ugyancsak a tisztség ellátására való alkalmatlanságát állítja, valamint jogellenes magatartással, tevékenységgel vádolja meg. Mindkét közlés az érintett társadalmi megítélését befolyásolja hátrányosan.

[16] „soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart”

Mindhárom közlés (káros, szemérmetlen, hazug) a negyedik levélben szerepel az I. rendű felperesre vonatkoztatva, s mindkét közlés gyalázkodó jellegű, a becsülethez fűződő személyiségi jogot sérti, lévén alkalmas az egyén társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. Kiemelten sértő megfogalmazás az IB egykori tagja részéről, aki nem a személyes ellenszenvét köteles kifejezni a közösség felé, hanem rendszeresen számot adni tevékenységéről, tagként pedig tartózkodni tartozik mások széles kör előtti durva minősítgetéseitől. A közlés kifejezőmódjában indokolatlanul bántó vélemény.

[17] A jóhírnév sértőnek állított közlések vonatkozásban az alábbiakat rögzítette:

„I.r. felperesék (SZB) tagjai (személlyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4,3 milliós munkát”

A közlés valótlannak bizonyult a bizonyítási eljárás során, melyet érdemben az alperes sem vitatott, azaz nem cáfolta, hogy nem a felperesek tagságával működő SZB rendelte meg azt a

bizonyos tetőfedési munkát 4,3 millió forint értékben, amelyre a közlés utal, és amellyel a társasüdülőnek utóbb komoly kifogásai keletkeztek, illetve nem bizonyította, hogy a felperesek rendelték meg a munkát egy fodrász vállalkozótól. Ellenkezőleg: a felperesek tagságával működő SZB tárta fel az ügyet, és derítette ki az alkalmatlan vállalkozó költséges igénybevételét. A jelen pernek nem tárgya a társasüdülő hibás teljesítéses ügyének feltárása, azonban a per során az alperes nem adott elő arra vonatkozóan semmilyen bizonyítékot, hogy a felperesek SZB tagságát megelőzően megrendelt munkához a felpereseknek köze lett volna. A felperesek csatolták a szerződést, mely igazolja, hogy a szerződés korábban keletkezett, mintsem ők SZB tagsággal rendelkeztek.

A közlés tehát objektíve valótlan, s az eset kontextusát tekintve sértő is, mivel a tagságág számára egyértelműen azt fejezi ki, hogy a felperesek a társasház pénzével felelőtlenül gazdálkodtak, mintegy 4,3 millió forintot fizettek ki szakszerűtlen javításért.

[18] „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta a vízórát”

A levelekben többször emlegeti az alperes, hogy az I. rendű felperes klímájából fertőző kondenzvíz folyik a közös pincébe, s hogy a vízóra mérését befolyásolva „lopja” a vizet a saját lakása számára. tanúl karbantartó tanúvallomása cáfolta a közlést, mivel a tanú régóta végzi a társasüdülő műszaki karbantartását, dolgozott az I. rendű felperes lakásához kiépített mellékvízmérő kapcsán is, pontos ismerete volt a vízmérő és a vízvétel körülményeiről. Az alperesi levelek ehhez képest spekulatív módon jutnak arra a kijelentésre, hogy az I. rendű felperes a vízvétel kapcsán csal, illetve, hogy a klímája kondenzvize fertőző és a pincébe folyik nagy mennyiségben. Az alperes egy levelébe foglalt linkre hivatkozott a fertőzőség lehetőségének alátámasztására, a link azonban a legionella baktériumról értekezik, mely szellőzőrendszerek kapcsán releváns. Emellett a klíma csak működés közben produkál vízfolyást, de a tanú cáfolta, hogy a klíma vize a pincébe „ömlött” volna, s annak „mérgezettségét” is. A közlések tehát valótlanok voltak. Emellett sértő is annak állítása, hogy a közösség egyik tagja, aki ráadásul SZB elnök is, és a társasház ügyeiért felelősséget visel, lopja a vizet, illetve mérgezi a társasházat.

[19] „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés 4 hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960 ezer Ft megtakarítást akadályoz meg”

Ugyancsak tanúl vallomása cáfolta az alperesi közlést, aki elmondta, hogy maga készítette el az I. rendű felperes lakásához tartozó mellékvízmérő rendszert, hogy a lakás téli időszakban is önálló vízellátással rendelkezzen. A társasház télen is veszi a vizet, s ezen kívül az a hat-hét lakás is, akinek van mellékvízmérője. A lakás tulajdonosa vízteleníthet télire, vagy fenntarthatja a vízvételi lehetőséget. Ha fenntartja, a mellékvízmérő méri a fogyasztást. Ha kikapcsolja, nincs vízfogyasztás és mérés sem. Szabálytalan vízvétel nem történt az I. rendű felperes esetében.

Azt is elmondta, hogy a főmérő leszereltetése télire nem okozna megtakarítást, ellenkezőleg jelentős költséggel járna, lévén a Vízművek új vízórát szereltetne vissza minden esetben. A mellékvízórákkal rendelkező lakások esetében ez valóban azt jelentené, hogy nem tudnak télen vizet venni, azonban nem amiatt nem szerelték le a vízórát télire, hogy az I. rendű felperes vizet vehessen ekkor is, hanem mert költséges és indokolatlan döntés lett volna az I. rendű felperes érdekeitől függetlenül is.

A közlés valótlan és sértő, minthogy azt fejezi ki, hogy az I. rendű felperes a társasház érdekeivel ellentétesen, személyes érdeke mentén erőltet a társasüdülőre döntést a téli vízvétel kapcsán.

[20] „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája”

Valótlan állítás, amit az alperes nem bizonyított semmilyen módon. A közlés a köztudomással is ellentétes, hiszen az áramszolgáltató biztosítja az ampermennyiséget külön engedélyeztetési eljárás során. Annak állítása, hogy ehhez képest az I. rendű felperes illegálisan magasabb amperszámhoz jutott bizonyítandó, melyet az alperes elmulasztott. Akár az áramlopás, akár a magasabb amperszám titokban történt elintézése a többi lakóra hátrányos módon sértő közlés, azt fejezi ki, hogy a felperes személyes érdekei mentén törvénytelen úton szerez érvényt igényeinek.

[21] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai korruptak”

Az alperes nem bizonyította, hogy a felperesek titkos ellentételezés fejében jártak el tisztségük gyakorlása során. Korruptcióval vádolni valakit egyszerre jelent illegális cselekményt és erkölcstelenséget, így a közlés sértő is. A per tárgyalásán az alperes azzal védekezett, hogy nincsen tisztában a közlés pontos jelentésével, nem arra gondolt a közlés megtételekor, hogy a felperesek meg vannak vesztegetve. Amennyiben az alperes valamely magyar kifejezés jelentését nem ismeri, mégis használja a kifejezést, úgy az saját terhére esik, nem mentesíti a közlés miatti felelősség alól.

[22] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják”

A közlés tényállítás, azt fejezi ki, hogy a felperesek munkájuk végzése során nem tesznek eleget kötelezettségeiknek. A felperesek által csatolt közgyűlési jegyzőkönyvek igazolták, hogy a tevékenységüket folyamatosan ellátták. Emellett az SZB beszámolóit a társasház könyvelője is vizsgálja, aki szintén elfogadta beszámolóikat. A közlés sértő, mert arra utal, hogy a felperesek mulasztanak, s kifejezetten a társasház tagjai felé tett közlésként sérelmes, akik részére az SZB tagjai hitelesen elszámolni kötelesek.

[23] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításnak van helye a tetőszigetelés, és házvégek elszámolása tárgyában”

A közlést az alperes nem bizonyította, így valótlan tényállítás, hogy a felperesek mulasztottak, s emiatt kárfelelősségük van a tetőszigetelés kivitelezői munkájával kapcsolatban. Kárfelelősség felvetése azt fejezi ki, hogy a felperesek felelős tevékenységüket elhanyagolva (mulasztva) kárt okoztak az üdőlőnek, amiért felelősségük is fennáll, ami nyilvánvalóan sértő és súlyosan sérti felperesek jó hírnevét.

[24] „az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk”

Az alperes valótlan tényállítása abban áll, hogy a felperesek felelőssé tehetőek a társasüdülő tagjainak ingatlana értékcsökkenésében. E körben visszautalt a kárfelelősséggel kapcsolatban fentebb már kifejtettekre.

[25] „még a gondnok munkaköri leírását is I.r. felperes küldte meg (mivel személyl képtelen érdemi munkát egyedül végezni, nem ért semmihez)”

Ez a közlés nem a felpereseket érinti, illetve csupán annyiban az I. rendű felperest, hogy a közlés szerint ő küldte meg személyl helyett a gondnok munkaköri leírását. Hátrányos tartalma a közlésnek személyl-tal kapcsolatban van, lényegében azt ismétli, hogy az illető az I. rendű felperes alárendeltjeként működik, azonban ezen kijelentés nem fogalmaz meg az I. rendű felperes tekintetében sértő tartalmat, mivel önmagában az, hogy az IB elnökét támogatja a munkájával, nem sérelmes. A teljes kontextusban nyilván mindenki úgy érti, hogy az I. rendű felperes irányítja személyl-t, azonban a tartalom sérelmessége nem éri el azt a szintet, hogy személyiségi jogi védelem illesse. E körben nem állapította meg a felperesek jogsérelmét.

[26] A jogsértés abbahagyására vonatkozó kereseti kérelmet alaposnak találta, mivel a jogsértés folytatólagosan, levelek írásával és elküldésével valósult meg, így nem bizonyos, hogy az alperes a levelezést abbahagyta, illetve nem fogja folytatni.

[27] Az eltiltás szankció alkalmazását indokoltnak találta, mivel a jövőre nézve nem kizárt a jogsértés ismétlése az alperes részéről, hiszen leveleiben többször kijelenti, hogy kész az álláspontját a jövőben is kifejteni a felperesekről. A társasüdülőnek továbbra is tagja, amint az I. rendű felperes is, így fennáll a lehetősége az alperesnek a személyiségi jogsértés ismételt megvalósítására.

[28] A felperesek elégtételadásra vonatkozó kérelmét is megalapozottnak ítélte, mivel mind a felek személyes meghallgatásából, mind az ügy egyéb körülményeiből nyilvánvaló, hogy a felpereseket lelkileg rendkívül megviselte a személyüket célzó alperesi lejáratás. Kifejezetten indokolt volt, és a reparációs cél elérését biztosíthatja a kért tartalmú levél kiküldése a címzett kör számára. Ezen a módon biztosítható, hogy mindazok, akik az alperesi közléseket olvasták, megismerjék a konfliktus végeredményét is.

[29] A felperesek személyes meghallgatásuk keretében előadták, és I.r. felperes tanúvallomásával bizonyították, hogy a jogsértések kifejezetten súlyos lelki sérelmet okoztak a számukra, az alperesi vádaskodások lehetetlen helyzetbe hozták őket SZB-tagságukhoz kapcsolódó munkájuk során, de a társasüdülőben fennállt személyes kapcsolataik tekintetében is. Az I. rendű felperes szakmai becsületét is sértette a vele szemben megfogalmazott alperesi gyalázkodás, mert pályafutása során ugyancsak közbizalmat élvezett, vele és munkájával kapcsolatos kételyek nem merültek fel. Az üdülőnek tagja olyan baráti család is, aki ismeri az I. rendű felperes alapítványi vezetői tevékenységét, melyet ugyancsak érint a jogsértés, lévén az I. rendű felperes ott is pénz kezelését végzi. Az I. rendű felperes által követelt félmillió

forint eltúlzottnak sem a jogsértés súlya, sem annak ismétlődő jellege, sem annak az érintettre és környezetére gyakorolt hatása, illetve az alperesi felróhatóság mértéke szempontjából nem volt tekinthető.

Az alperesnek a jogsértések felróhatóak, hiszen kifejezetten önként, bármilyen kényszer nélkül döntött a tulajdonosi kör felé e-mailen történő folyamatos kommunikáció mellett. Levelei gyakran fejezik ki, hogy az alperes ezen magatartását szívesen és önkéntesen gyakorolja, jóllehet tanú² tanúvallomásából is kikövetkeztethető, hogy a tulajdonosok nem követelték tőle a leveleket.

A II. rendű felperes esetében 300.000 forintban, a követelthez képest alacsonyabb összegben határozta meg a sérelemdíj mértékét, lévén esetében a levelek nagyságrendileg kevesebb közlést tartalmaztak, azok hangvétele jóval enyhébb volt az I. rendű felperest ért sértésekhez viszonyítva.

[30] Megjegyezte, hogy a felajánlott terjedelmes, nagyobb részben a társasüdülő körül keletkezett konfliktusos helyzet részletes és mélységi feltárását célzó hangfelvétel, rengeteg irat (közgyűlési jegyzőkönyv, határozat, stb.) értékelését és tanú⁵ tanú kihallgatását azért tartotta szükségletlennek, mert a perben nem a felek közti konfliktus aprólékos feltárásának volt jelentősége, hanem annak, hogy az alperes részéről nem vitatottan leírt és nyilvánossá tett gyalázkodások, sértések az azokat megelőző konfliktus komolysága mellett is túlzóak, emberi méltóságot sértőek a felperes vonatkozásában. Az, ha a felperesek a társasüdülő irányítását, igazgatását tévesen képzelték el, hibáztak sem vezethet arra, hogy az alperes által alkalmazott módon fejezze ki nemtetszését velük szemben az alperes. A felek közötti konfliktus háttérének tisztázásának kizárólag amiatt adott teret, mert a sérelemdíj mértékét külön is kifogásolta az alperes arra hivatkozással, hogy a közlései kölcsönösség keretében értékelendők: a felperesek is provokálták őt. Ugyanakkor a feltártak ilyen súlyú, mértékű felperesi provokációt nem igazoltak, melyek az alperes felróhatóságának mértékét csökkentették volna, így a bíróság döntően a keresettel egyezően rendelkezett ítéletében.

[31] A perköltség viseléséről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett

[32] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a Pp. 380. § c) pontja alapján való hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan annak a Pp. 381. §-a alapján való hatályon kívül helyezését. Harmad-hettedleges kérelmében a kereset elutasítását kérte. Nyolcadlagosan kérte a perköltség és az eljárási illeték viselésére vonatkozó megállapításainak megváltoztatását akként, hogy a felek a pernyertesség-pervesztesség alapján viselik azt, továbbá, hogy a Magyar Államot kötelezi az alperesre eső illetékrész viselésére a személyes költségmentessége folytán.

[33] Az első és másodlagos kérelme körében előadta, hogy jelen per nem egy személyiségi jogi keresettel indított per, hanem egy kifejezetten sérelemdíj iránt indított fizetési meghagyásos eljárásból átalakult polgári per. A felperesek eredeti keresete így kizárólag a sérelemdíj iránti igény megfizetésére vonatkozott, minden más kereseti kérelmük

keresetváltogatásnak minősül. Ilyen kérelmet azonban az elsőfokú eljárásban nem terjesztettek elő, az elsőfokú bíróság mégis perfelvételre alkalmasnak ítélte meg a keresetet tartalmazó iratot, amely lényeges eljárási szabálysértés, az pedig már nem olvasható a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú eljárásban többször hivatkozott arra, hogy a felperesek kereseti kérelmei nem végrehajthatók, a sérelmezett közlések nem, vagy nem így szerepelnek a jogsérelem alapját képező levelekben, a felperesek által jogsértőnek vélt közlések jelenlegi formájukban nem léteznek. Az elsőfokú bíróság azonban nem hívta fel a felpereseket a keresetek pontosítására, vagy legalább annak megjelölésére, hogy a négy levél melyikében és pontosan hol található a sérelmesnek vélt közlés.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság anyagi pervezetést nem folytatott, így kétséges számára, hogy a leveleit, azok mellékleteivel együtt kezelte-e. Az egyes közlések vonatkozásában tett indokolás egyikében sem található még említés sem arra, hogy az adott közléssel kapcsolatban a levél mellékletei alátámasztják-e az állítását, vagy sem. A levelek mellékleteik képező okiratok bizonyítékként történő kiértékelését nem tartalmazza az elsőfokú bíróság ítélete.

[34] Az elsőfokú bíróság úgymond kiszemezgette a felperesi kereseti kérelmekből azokat a közléseket, amelyek csak az I. rendű felperesre vonatkoznak és azt konkrét felperesi kérelem hiányában, az eredeti kereseti kérelemtől elkülönítve ítélte meg az I. rendű felperes javára. Az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (1) bekezdését megsértve, erre irányuló kereseti kérelem hiányában az eredeti kereseti kérelmeket megváltoztatva csak az I. rendű felperes vonatkozásában állapított meg bizonyos közlések vonatkozásában jogsértést.

[35] Sérelmezte, hogy az elégtételadás vonatkozásában nemcsak a felperesek vonatkozásában kötelezte közlemény kiadására, hanem minden korábbi társasház tisztségviselőitől, így különösen a számvizsgáló bizottság tagjaitól való elnézésekérésére is kötelezte. Ezzel megsértette a Pp. 342. § (3) bekezdését is, holott bizonyos közlések vonatkozásában maga sem állapított meg jogsértést, azonban olyan jogokra is kiterjesztette a kötelezését, amelyet nem állítottak a felperesek a perben.

[36] Végrehajthatatlannak találja azon rendelkezést, miszerint a Társasüdülő tulajdonostársak elektronikus címére köteles megküldeni a közleményt. Nem tudható ugyanis, hogy a levelek kiküldésének pillanatában ki kaphatta meg a leveleket és az azokban foglalt jogsértő közléseket.

[37] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolása hiányos, kimaradt a 2. kereseti kérelem részét képező közlés, „nem értik a dolgukat és nem képviselik a becsülettel a tulajdonosok érdekeit” vonatkozásában indokolása, hogy ezt a kereseti kérelmet miért utasította el az elsőfokú bíróság, ahogyan az sem, hogy milyen alapon állapította meg „a számvizsgáló bizottság elnöke több jogosulatlan tevékenységet is folytat” közlés jogsértő jellegét, holott a 25. sorszámu iratban a felperesek ettől a kereseti kérelmétől elálltak.

[38] Az elsőfokú bíróság annak ellenére kötelezte 60.000 forint eljárási illeték megfizetésére, hogy a 9. sorszámú végzésben teljes személyes költségmentességet engedett a számára.

[39] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen rögzítette azt, hogy korábban az intézőbizottságnak volt tagja, ezzel szemben a valóság az, hogy I. rendű felperes 2014 májusától, II. rendű felperes 2012 óta volt az SZB tagja, ezzel szemben 2017. augusztus 13. napján, tehát később lett az intézőbizottság tagja ő. Iratellenesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek engedélye nélkül készített volna hangfelvételeket. Azt, hogy „az így kavart konfliktus a társasház Facebook-oldalán is további hullámokat vetett, ugyanis a Facebook-oldalra vonatkozó utalás a keresetet tartalmazó okiratban nincs”. tanú5 tanú életkorával kapcsolatban senki nem állította, hogy hajlott korú volna és azt sem, hogy egészségi állapota ne tenne lehetővé tanúkihallgatást, a tanú egy harmincas évei közepén járó személy, aki egyedülként tudott volna nyilatkozni arról, hogy milyen körülmények között hitelesítette a jegyzőkönyvet.

[40] Sérelmezte az elsőfokú bíróság pervezetését is, ugyanis a 2022. április 21. napi perfelvételi tárgyalást elhalasztó végzés tévesen a Pp. 229. §-ára hivatkozott, holott a tárgyalás tartására került sor ekkor, valamint nem adott indokot a 2022. május 24. napi perfelvételi tárgyalás elhalasztására.

Kifogásolta, hogy a felperesek megszakítás nélkül elmondhatták álláspontjukat a személyes meghallgatásuk során, neki erre nem volt lehetősége. alperes tanú olyan körülményekre is meghallgatásra került, amelyek nem tartoztak a per tárgyhához.

[41] A harmadlagos fellebbezési kérelme körében előadta, hogy a felperesek és a közte a konfliktust az váltotta ki, hogy az intézőbizottsági tisztségének betöltése során több szabálytalanságot vélt felfedezni a SZB és az IB működésében, melyet felperesek, mint az SZB tagjai nem tudtak elfogadni, ezért nem kívántak együtt dolgozni vele, munkáját ellehetetlenítették, amely a levelek kiküldéséhez és a 2018. szeptember 30. napi közgyűlésen történő visszahívásához vezetett. Ezt követően 2019. március 30. napjától kezdődően a társasházi közéletből nemcsak tisztviselőként, hanem mint tulajdonos is visszavonult. Ezzel szemben az utolsó évet követően is a felperesek 2020. augusztus 16. napjáig tisztviselők maradtak.

[42] Iratellenes az az álláspontja az elsőfokú bíróságnak, hogy az alperesi levelek hatására mondtak le a felperesek a tisztségükről. Az elsőfokú bíróság nem közlésenként és azokhoz a perfelvétel szakban felajánlott bizonyítások mentén hallgatta meg tanúkat, hanem mindvégig általánosságban, legfeljebb egy-egy közlést kiragadva. Az ítéletben sem adott magyarázatot arra az elsőfokú bíróság, hogy miért tartja megfelelőnek az egyes kereseti kérelmek szerinti közléseket.

[43] Az egyes közlések vonatkozásában az alábbiakat adta elő.

„Nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit”, ilyen kijelentést a levelek ebben a formában nem tartalmaznak, a véleménynyilvánítás szabadságának oltalma alatt állnak. A közlések még azon a határon belül maradnak, amit a felpereseknek a társasházban vállalt tisztségből eredően el kell viselniük.

[44] „Az ilyen emberek tönkre teszik az értékes telepet”. A fenti kijelentést az egyik levele sem tartalmazza, számos dokumentumot csatolt a tetőszigetelés szabálytalanságára, annak ismételt megrendelésére. A rendelkezésre álló információkból logikusan következtetett arra, hogy nem a tulajdonosok érdekét szolgáló döntések születnek. A regnáló vezetés működésével kapcsolatos értékítéletet fogalmazott meg, a ténykérdéssel sem a személyeket minősítette.

[45] „Minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni”. Iratellenes az ítélet azon állítása, hogy a felperesek igazolták volna, hogy a kérdéses tetőszigetelési szerződés korábban keletkezett, mint, hogy ők SZB tagsággal rendelkeztek volna. Az I. rendű felperes, mint az SZB elnöke a 2017. május 28-i közgyűlésen már említést tett a beruházásról, de az ellenőrzés nehézségeit taglalta. A 2017. augusztus 7-én írt e-mailjében leírta, hogy az összes szabálytalanságról tudomása volt, nem fordult a hatósághoz és kérte, hogy az információk ne szivároogjanak ki, mert visszafelé sülnének el.

[46] „Hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni a felpereseket”, kijelentést nem tette meg. A második levélben foglaltak alapján az egy vélemény.

[47] „A számvizsgáló bizottság tagjai jogosulatlanul végzik feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra”, valakinek az alkalmatlansága egy értékítélet. A rendelkezésre álló információk alapján megfogalmazott magánvéleménye, mely kifejezőmódjában nem indokolatlanul bántó.

[48] „Erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálja rábírní a feleségét”, ettől a kereseti kérelmüktől elálltak a felperesek. A „hamis vád rábírás” esetében részletesen leírta azt a szituációt, amely kapcsán megfogalmazta a véleményét, ezt a tanúként meghallgatott felesége is megerősítette,

[49] „Számvizsgáló bizottság elnöke, aki alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat”, az elsőfokú bíróság ezt a becsület megsértése vonatkozásában személyiségi jogsértésnek minősülő véleménynek értékelte, de felsorolta a jóhírnévhez fűződő személyiségi jog megsértésénél is, a jóhírnév megsértésére vonatkozó

döntést nem indokolta. Az alkalmatlan jelzővel kapcsolatosan a korábbi álláspontjára hivatkozott.

[50] „Soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart”, ilyen közlés nem szerepel a leveleiben, a mondat első fele a harmadik levélben található, aminek szöveggörnyezetéből kiderül, hogy a magánvéleményét fogalmazta meg. A második mondat fele a negyedik levélben jelenik meg, a közlést arra alapozta, hogy a felperesek a közösség előtt azt állították, hogy ő a korábbi ügyvédi felszólításra nem válaszolt, ezzel szemben a valóság az, hogy válaszolt.

[51] „I.r. felperes csicskásává vált személy1”, ebben a formában egyetlen levélben sem szerepel. Álláspontja szerint a csicska kifejezés nem lépi túl a közéleti kérdésekben megengedett véleménynyilvánítás már ismerttetett tágabb kereteit.

[52] „I.r. felperesék (SZB) tagjai, (személlyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4,3 milliós munkát.” A fenti kijelentést az első levél 21. számú mellékleteként csatolt IB elnökkel folytatott magánlevelezés alapján, éppen a tisztségük korábbi fennállására alapozottan tette, a rendelkezésre álló információk alapján.

[53] „A számvizsgáló bizottság tagjai korruptak”. Ilyen tényállítást a levelei nem tartalmazznak, az ennek esetlegesen megfeleltethető közlése az ő véleményét takarja.

[54] „A számvizsgáló bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják” valós közlés, ugyanis az SZB nem ellenőrizte havonta a pénzforgalmat, ezt a problémát ő tárta fel.

[55] „A számvizsgáló bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításának van helye a tetőszigetelés és a házügyek elszámolása tárgyában” közlést nem tett.

[56] „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatja a vízórát” rámutatott, hogy a közlések nem valótlank. Az első levélben megfogalmazta azon kifogását, hogy az I. rendű felperes a légkondicionáló készüléket a pincében helyezte el és nem gondoskodott a kondenzvíz elvezetéséről. Fényképekkel igazolta, hogy megalapozott az állítása, a pangó vízben felszaporodnak a baktériumok, ez nem vitatható. Az „ömlik” fogalma szubjektíven megítélhető, de a tanúként idézett tanúl elmondása alapján igazolt, hogy naponta 30 liter folyt el.

A vízóra vonatkozásában két levélben tett közléseket. Az IB tagsága során vizsgálta felül a hat év vízfogyasztását, és akkor szembesült azzal, hogy az I. rendű felperes ingatlanában

2015. és 2016. évben 0 m³ vízfogyasztás került elszámolásra, sőt a 2015. évben a nyitó óraállás 187 m³, míg a záró 181 m³ volt, amiből joggal vonható le a következtetés, hogy ez az óra visszafelé forgott. Később a záró állás 187 m³-re került javításra. Ő soha nem állította, hogy az I. rendű felperes lopta volna a vizet, csupán észrevételezte, hogy két évig nem volt fogyasztása és órájának kezdő és záró állása -6 m³-et mutatott.

[57] „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés négy hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960.000 forint megtakarítást akadályoz meg”, valós közlés az általa csatolt dokumentumok igazolták, hogy az IB korábbi elnöke megbízta a gondnokot, hogy vegye fel a kapcsolatot a cég1-vel és számolja ki, hogy mennyibe kerül a vízórák téli négy hónapos kiiktatása.

[58] „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája”, ilyen az állítást egyetlen levelében sem tett.

[59] „Az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk”, a szubjektív megítélését tükrözi, mely a saját véleményére épül, nem tekinthető jóhírnév megsértésének.

[60] Az abbahagyásra és az eltiltásra kötelezése nem indokolt, évek óta nem ír leveleket, idős korú.

[61] Az elégtételadás nem indokolt, a felpereseket nem viselték meg annyira történtek. Az kontraproduktív is lenne, az üdülőnek azóta vannak új tulajdonosai is.

[62] Sérelemdíj alkalmazása sem indokolt a közlések kölcsönösek voltak, a felperesek nem igazolták, hogy őket nem vagyoni sérelem érte. Kamat megfizetésére azután nem kötelezhető.

[63] A perköltség vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy csak részlegesen lettek pernyertesek a felperesek.

[64] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben való marasztalását kérték.

[65] Álláspontjuk szerint téves az az alperesi álláspont, hogy nem terjesztettek elő keresetváltoztatást, ugyanis ez megtörtént. Nem jelöli meg az alperes, hogy mely kereseti kérelem vonatkozásában vannak végrehajthatósági aggályai. Az alperesnek több lehetősége

volt bizonyítani a közléseinek valóságát, több tárgyalás került megtartásra, a bíróság tanúkat hallgatott ki, ennek ellenére az alperes az állításait nem tudta bizonyítani. Az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, megvizsgálta a csatolt okiratokat, a közlésekkel kapcsolatos álláspontját az ítéletében kifejtette. Az alperes ténylegesen az általa csatolt levelek mellékletei elolvasásának állítólagos hiányát sérelmezte, amennyiben ez alapján kéri az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, annak lefolytatása nem olyan terjedelmes bizonyítás, ami azt indokoltá tenné. A bizonyítási kötelezettségüknek eleget tettek, tanúl, akinek tanúkénti meghallgatását az alperes kérte, is az általuk előadottakat igazolta. A közlések megtörténtét maga az alperes sem vitatta, a leveleket egyébként a fellebbezéséhez is csatolta.

[66] Az elégtételadásra vonatkozó kérelem kellően határozott, a korábbi közlésekkel megegyező nyilvánosság mellett kell az alperesnek tőlük elnézést kérnie. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemüknek adott helyt, a személyiségi jogaik megsértését állították, nem világos, hogy mi az a jog, amelynek megsértését az alperes szerint nem állították, azonban az elsőfokú bíróság azt megtette. Az alperes maga jelentette be a perben, hogy vállalja elintézni az üdülő közös képviselőjével, hogy a közös képviselő küldje ki a bíróság által megítélt közleményt a tulajdonosok e-mail címére, így az elégtételadás vonatkozásában az annak végrehajthatatlanságára vonatkozó érvelése nem helytálló.

[67] A „nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit” közlés vonatkozásában az ítéleti indokolás is vélhetően azért maradt el, mert ezt a kereseti kérelmet nem utasította el az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság nem tett iratellenes állításokat, valamennyi iratot, okiratot és állítást megvizsgálva hozott egy helyes jogi döntést.

[68] A perfelvételi tárgyalás elhalasztására vonatkozó alperesi okfejtés körében hangsúlyozta, hogy annak a per érdemére vonatkozóan hatása nem volt. Az alperesnek minden lehetősége megvolt ahhoz, hogy tisztességes eljáráshoz való jogát gyakorolja. A felpereseket is megviselte ami történt, az alperesnek lehetősége lett volna jelezni, hogy ha valami nem, vagy nem úgy került jegyzőkönyvbe, ahogyan az számára megfelelő, soha egyetlen alkalommal ilyen észrevételt nem tett.

[69] A fellebbezésében az alperes valótlan tényállítással olyan látszatot kelt, ami az érintettek etikátlan összefonódásának látszatát sugallja, mintha az üdülő pénzéből felperesek saját jogi képviselőiket díjaznák.

[70] Az egyes közlésekkel kapcsolatosan az alábbiakra mutattak rá:

„Nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit”, a leírtakat egyértelműen tartalmazzák a levelek, a szöveg szó szerint tartalmazza a becsület kifejezést, így közvetlenül arra utal, hogy nem becsületesen járnak el, ez a közlés pedig semmilyen módon nem tartozhat a véleményszabadság oltalma alá.

[71] „Az ilyen emberek tönkre teszik az értékes telepet”, a leírt tartalom egyértelműen megjelenik az alperes levelezésében, például az első levél utolsó bekezdésében. A felperesek nem közös képviselői voltak a társasháznak, így többlet tűrési kötelezettség az ő vonatkozásukban nem mutatható ki. Az alperes hónapokon át törekedett arra, hogy őket lejárassa, őket rossz színben tüntette fel, ez nem tartozhat a szabad véleménynyilvánítás védelme alá.

[72] „Minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni”, az I. rendű felperes nem volt 2017. május 28-ai közgyűlésen az SZB elnöke, nem mondott semmit sem a beruházásról, sem az ellenőrzéséről. Éppen a májusi közgyűlés után, annak alapján tárta fel az augusztusi közgyűlésen az ügyet.

[73] ”Hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni” Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, annak jogsértő jellegét.

[74] „A számvizsgáló bizottság tagjai jogosulatlanul végzik a feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra” Az alperes által nem került bizonyításra a jogosulatlan feladat elvégzése, sem az alkalmatlanság, semmilyen más olyan valós tény, ami a közlés alapjául szolgálhatna.

[75] „Erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét” A 25. sorszámú jegyzőkönyvben tanúbizonyításról van szó, az ottani félreértés azonnal tisztázódott, az alperes alaptalanul állítja, hogy a keresettől történő elállás megvalósult volna. Az általa hivatkozott bűncselekményre ”rábírás” nem történt, nem is bizonyította az alperes, ennek ellenkezőjét igazolta tanú írásbeli nyilatkozata. Az erkölcstelen és gerinctelen, igen súlyos kifejezés, amely jogsértő.

[76] „A számvizsgáló bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat” Az SZB munkája kifejezetten számvizsgálói, ellenőrzési, azaz szakmai háttérmunka, nem bizonyította az alperes, sem többi jogosulatlan tevékenységet, sem azt, hogy alkalmatlan a tisztség betöltésére. Nincs szó ún. közéleti kérdésről.

[77] „Soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart”, kifejezetten megalázó és súlyos állítások.

[78] „I.r. felperes csicskásává vált (személy1)”, a közlést megtette, annak megfogalmazása, hogy bárki is valaki csicskása lett sértő és mindkét érintett megítélését rontó közlés, mivel azt fejezi ki, hogy alá-fölérendeltségi viszonyban áll egymással két egyenlő ember. Az alárendelt személy felett a hatalmat gyakorol a másik.

[79] „I.r. felperesék (SZB) tagjai (személlyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4,3 milliós munkát.” A per során többszörösen bizonyítást nyert, hogy az fel sem merült.

[80] „a számvizsgáló bizottság tagjai korruptak” az alperes állítása hangulatkeltésre, a felperesek jogosulatlan tevékenységbe keverésével lejáratására, ellenséges hangulatkeltésre alkalmas.

[81] „A számvizsgáló bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják” Nem felel meg a valóságnak azon állítás, hogy a havi pénzforgalmi ellenőrzések nem történtek meg, minden ellenőrzésről jegyzőkönyv készült.

[82] „A számvizsgáló bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításának van helye a tetőszigetelés és a házvégek elszámolása tárgyában” Az alperes az eljárás során nem vitatta, hogy a tetőszigetelés és javítás ügyében, vagy a garancia ügyében ne tette volna azon kijelentéseket, amelyek valóságtartalmát nem tudta igazolni.

[83] „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és a saját lakásában visszaforgatta a vízórát.” A kondenzvíz nem fertőző, nem ömlik folyamatosan a pincébe, vízóra visszaforgatás nem történt, melyet szakember tanúvallomása is alátámaszt.

[84] „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés négy hónapjára a hat háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat, hogy az évente 900.000 forint megtakarítást akadályoz meg.” Alperes közlését tanúl tanúvallomása és a cég1 nyilatkozata is cáfolja.

[85] „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25A-es a villanyórája” A közlés alapján egyértelmű állítása, az alperes szerint illegálisan használja 25A-t. Minden tulajdonos ugyanezzel a problémával áll szemben, mindenki számára egyértelmű az alperes állítása, neki már 25 Amperese van, ezek pedig indulatot és rendkívüli ellenszenvet szítanak az irányába.

[86] „Az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk” Az alperes tényként híreszteli az ingatlan értékcsökkenését, konkrétan milliós nagyságrendben és a konkrét felelőst is megnevezi.

[87] Indokoltnak tartják az eltiltás jogkövetkezmény alkalmazását, mivel az alperesnek lehetősége van további jogsértés megtételére, minden megbánás nélküli, sőt minden jogsértő állítást fenntartó magatartása alapján megállapítható, hogy az alperes gond nélkül „kiteszi magát” és a felpereseket a vitának.

[88] Az elégtételadás vonatkozásában hangsúlyozta, hogy azt indokoltnak tartja, a közlemény elégtételt adó és igazságot szolgáltató.

[89] A sérelemdíj elutasítása iránti igény elutasítása körében előadták, hogy számvizsgáló bizottság tagjaiként háttér munkát végeztek, ehhez nem tartozik hozzá, hogy túrniük kellene az alperes magatartását. A tanúvallomások igazolták, hogy milyen okból mondtak le a tisztségükről. A felperesek az alperessel kapcsolatos korábbi jóviszonyuk miatt kértek alacsonyabb összegű sérelemdíjat. Egy állítás jogsértő jellege is megalapozza a megállapítani kért sérelemdíjat. A kamat megítélése indokolt és megalapozott. A perköltség vonatkozásában kiemelték, hogy a felperes hatszoros igénnyel lép fel, kérték annak figyelmen kívül hagyását.

[90] Az alperes fellebbezése részben megalapozott.

[91] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[92] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között – azonban az eljárási illetékre vonatkozó rendelkezést hivatalból vizsgálva – gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a felperesek keresetét részben elutasító rendelkezését, így azt, hogy a II. rendű felperes vonatkozásában az elsőfokú bíróság elutasította a becsület megsértésének megállapítására vonatkozó kereseti kérelmet az „Erkölcstelennek és gerinctelennek nevezte I.r. felpereset, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét.” „A számvizsgáló bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat.”, „Soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart.”, „I.r. felperes csicskásává vált (személyl)” közlések vonatkozásában, valamint, hogy elutasította a jóhírnév megsértésének megállapítására vonatkozó II. rendű felperes keresetét a „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta az órát.”, „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés négy hónapjára a hat háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960.000 forint megtakarítást akadályoz meg.”, „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 A-es villanyórája”, „A számvizsgáló bizottság elnöke több jogosulatlan tevékenységet is folytat.” „Az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk”, közlések vonatkozásában, valamint a 300.000 forintot meghaladó mértékű sérelemdíj iránti követelését.

[93] Az alperes elsődlegesen a Pp. 380. § c) pontja alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, azonban az nem szenved formai hiányosságokban, tartalmazza a Pp. 346. § (1) bekezdése szerinti részeket, az egyes részek pedig eleget tesznek annak Pp. 346. § (2)-(7) bekezdésének formai előírásainak.

[94] Az alperes másodlagosan a Pp. 381. § pontja alapján kérte az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését. Ezen jogszabályhely alapján csak akkor indokolt annak mérlegelésen alapuló hatályon kívül helyezése, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése az ügy érdemi eldöntésére kihatott, és annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, vagy nem észszerű, és emiatt szükséges annak megismétlése vagy kiegészítése.

[95] Helytálló az alperes azon hivatkozása, hogy a felperesek azt követően, hogy a fizetési meghagyással szemben ellentmondással élt, a keresetüket megváltoztatták. Ezt azonban még a perfelvételi szakban tették, így nem kellett – az érdemi tárgyalási szakra irányadó – a Pp. 217. §-a alapján erre irányuló kérelmet előterjeszteniük.

[96] A felperesek kereseti kérelmei és azokat megalapozó tények feltüntetése valóban hiányosak voltak és annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság 3. sorszám alatt bizonyos hiányok pótlására hívta fel a felpereseket, azok a 4. sorszámú beadvány ellenére is hiányosak maradtak. Az elsőfokú bíróság azonban a Pp. 237. § (1) bekezdésében foglalt előírás ellenére nem hatott közre abban, hogy a felperesek a kereseti kérelmüket és az azokat megalapozó tényeket teljeskörűen előadják. Az elsőfokú bíróság nem követelte meg, hogy a felperesek a kereseti kérelmükben megjelöljék, hogy melyik sérelmezett közlés mikor, mely alperesi okiratban valósult meg. E körben megjegyzendő, hogy a felperesek a kereseti kérelmeiket megalapozó tények körében négy különböző időpontban elküldött alperesi elektronikus levélre hivatkoznak, amelyek számos melléklettel is rendelkeznek. (A kereseti kérelem hiányossága)

Szintén nem követelte meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperesek egyértelműen előadják a kereseti kérelmeiket megalapozó tények során, hogy az egyes sérelmezett közlések melyik alperesi levélben, illetve melyik konkrét mellékletében találhatók, illetve a kereseti kérelemben megjelölt egyes közlések mely levélrészletek, illetve melléklet tartalomnak feleltethetők meg állításuk szerint. (A kereseti kérelmet megalapozó tények feltüntetésének hiányossága) E körben szintén megjegyzendő, hogy a felperesek a kereseti kérelmeiket megalapozó tények körében négy különböző időpontban elküldött alperesi elektronikus levélre hivatkoznak, amelyek számos melléklettel is rendelkeznek. Az alperesi védekezés szerint egyes, együttesen sérelmezett közlések különböző időpontban elküldött levélben lelhetők fel, illetve bizonyos közlések nem is találhatók meg a sérelmezett alperesi levelekben, illetve a mellékletükben.

[97] Az elsőfokú bíróság mulasztása a másodfokú eljárásban a Pf. 4. sorszámú végzéssel orvosolható volt, ezért nem volt szükséges az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése. A másodfokú bíróság ezen végzésében tájékoztatta a feleket, hogy csak úgy tudja az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást vizsgálni, amennyiben a felperesek közlésenként feltüntetik, hogy azok melyik csatolt alperesi levélben, illetve melyik konkrét mellékletében található meg, ahol lehetséges oldalszámot, majd bekezdésszámot is szükséges feltüntetniük. Amelyik sérelmezett közlés nem szó szerint szerepel az alperesi levelekben, illetve azok mellékleteiben, akkor azt szükséges feltüntetniük, hogy mely egyértelműen megjelölt levélrészlet, illetve melléklet tartalomnak feleltethetők meg azok álláspontjuk szerint.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti tájékoztatás alapján felhívta a felpereseket, hogy a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti felülbírálati jogkör korlátainak érvényesülésére tekintettel, nyilatkozzanak, hogy azon közlések vonatkozásban, amelyek esetén az elsőfokú bíróság a jogsértés megtörténtét megállapította, tehát

- (felperesek) nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit
- az ilyen emberek tönkreteszik az értékes telepet
- minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni
- hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni (a felpereseket)
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai jogosulatlanul végzik feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra
- erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét
- a Számvizsgáló Bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat
- soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart
- I.r. felperes csicskásává vált (személy1)
- I.r. felperesék (SZB) tagjai (személlyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4.3 millió munkát
- Számvizsgáló Bizottság tagjai korruptak
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják,
- a Számvizsgáló Bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításnak van helye a tetőszigetelés, és házvégek elszámolása tárgyában
- I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta a vízórá
- Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés 4 hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960 ezer Ft megtakarítást akadályoz meg.
- I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája

- a Számvizsgáló Bizottság elnöke (...) több jogosulatlan tevékenységet is folytat,
- az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk.

mikor és mely alperesi okiratban valósultak meg. (A kereseti kérelem hiányosságának orvoslása)

Szintén nyilatkozzanak, hogy azok melyik alperesi levélben, illetve melyik konkrét mellékletében találhatók, illetve a kereseti kérelemben megjelölt egyes közlések mely levélrészletek, illetve melléklet tartalomnak feleltethetők meg állításuk szerint. Ezen nyilatkozat megtétele során, ahol lehetséges, hivatkozzanak oldalszámra és bekezdésszámra is.

(A kereseti kérelmet megalapozó tények feltüntetése hiányosságának orvoslása)

[98] A felperesek ezt követően Pf. 6. sorszám alatt nyilatkozatot csatoltak az egyes közlések vonatkozásában.

„A felperesek nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit” közlés vonatkozásában előadták, hogy az a 2018. augusztus 30. napján kelt levélben található. A felperesek hivatkoztak továbbá, a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél mellékletére, a 2019. március 5. napján, valamint a 2019. március 30. napján kelt leveleinek tartalmára is. E körben megjegyzendő, hogy a felperesek a 4. sorszámú beadványukban, annak III. pontjában „Tényállás” alatt, az 5. oldalon kizárólag a 2018. augusztus 30. levélre hivatkoztak, így olyan új tényre kívánnak hivatkozni a fellebbezési eljárásban, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[99] „Az ilyen emberek tönkreteszik az értékes telepet” közlés vonatkozásában szintén a 2018. augusztus 30. napján kelt levelének általuk megjelölt részére hivatkoztak. Ezt meghaladóan hivatkoztak az alperes 2018. szeptember 18. napján kelt levelének is meghatározott részére, azonban ezen utóbbi levelére a már említett a 4. sorszámú beadványukban nem hivatkoztak, így olyan új tényre kívánnak hivatkozni a fellebbezési eljárásban, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[100] A „minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél mellékletének általuk megjelölt részére hivatkoztak. Megjegyzendő, hogy a 4. sorszámú beadványukban is az augusztus 30-i e-mail mellékletére hivatkoztak a felperesek, így e körben nem sértették meg a Pp. 373. § (2) bekezdését. Ezt meghaladóan a Pf. 6. sorszámú beadványban az alperes 2019. március 5. napján kelt levelére is hivatkoztak, melyre az elsőfokú eljárás során nem hivatkoztak, így az arra való hivatkozás sérti a Pp. 373. § (2) bekezdését.

[101] „Hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni a felpereseket” közlés vonatkozásában 2018. szeptember 18. napján kelt alperesi levelet jelölték meg. Ezen közlés vonatkozásában megjegyzendő, hogy a felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlés vonatkozásában

nem jelölték meg, hogy az mely alperesi levélben, illetve mellékletében található, ezt az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, így a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja nem érvényesül.

[102] „A számvizsgáló bizottság tagjai jogosulatlanul végzik a feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra” vonatkozásban megjelölték a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levelet, annak mellékletét, a 2019. március 5. napján, valamint a 2019. március 30. napján kelt alperesi levelek tartalmát jelölték meg. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja a márciusi levelek vonatkozásban nem érvényesül. Azonban a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél, és annak mellékletének megjelölésével egy olyan új tényre kívántak hivatkozni a fellebbezési eljárásban a felperesek, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[103] „Erkölcstelen, gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét” vonatkozásában a 2018. szeptember 18. napján kelt alperesi levél meghatározott részére hivatkoztak, amely levélre már az a 4. sorszámú beadványukban is hivatkoztak. Ezt meghaladóan Pf. 6. sorszámú beadványukban a 2019. március 30. napján kelt levélre is hivatkoznak, azonban erre nem hivatkoztak a 4. sorszámú iratban, így ez utóbbi hivatkozásuk a Pp. 373. § (2) bekezdésével ellentétes.

[104] „A számvizsgáló bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére is, több jogosulatlan tevékenységet is folytat” közlése vonatkozásában hivatkoztak a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletére, a 2019. március 5. napja és 2019. március 30. napján kelt levelében foglaltakra. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja a márciusi levelek vonatkozásban nem érvényesül. Azonban a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél, és annak mellékletének megjelölésével egy olyan új tényre kívántak hivatkozni a fellebbezési eljárásban a felperesek, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[105] „Soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart” közlés vonatkozásában a 2019. március 5. napján és 2019. március 30. napján kelt alperesi levélben megjelölt részekre hivatkoztak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti

kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja nem érvényesül.

[106] „I.r. felperes csicskásává vált személy¹” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levelének mellékletére hivatkoztak. Ezen hivatkozás megegyezik a 4. sorszámú beadványukban megjelölt tényekkel, így az nem ütközik a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátjába, azonban a 2019. március 5. napján kelt alperesi levélre való hivatkozás, mivel arra korábban nem hivatkoztak, sérti a Pp. 373. § (2) bekezdését.

[107] „I.r. felperesék (SZB) tagjai (személlyel² együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4,3 milliós munkát” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletére hivatkoztak, amelyre korábban is hivatkoztak a 4. sorszámú beadványukban, így nem sérül a Pp. 373. § (2) bekezdése.

[108] „A számvizsgáló bizottság tagjai korruptak” közlés vonatkozásában a 2019. március 5. napján, valamint a március 30. napján kelt alperesi levelekre hivatkoztak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja nem érvényesül.

[109] „A számvizsgáló bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják” közlés vonatkozásában a 2019. március 5. és 30. napján kelt levelekre hivatkoztak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja nem érvényesül.

[110] „A számvizsgáló bizottság tagjai mulasztás okán a tagok kárfelelőssége megállapításának van helye, a tetőszigetelés és házvégek elszámolása tárgyában” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletére hivatkoztak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlések vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” találhatók. A 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél, és annak mellékletének megjelölésével egy olyan új tényre kívántak hivatkozni a fellebbezési eljárásban a felperesek, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[111] „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta a vízórárt” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletére hivatkoztak, ezt megtették már a 4. sorszámú beadványukban is, így nem érvényesül a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja. Azonban ezt meghaladóan hivatkozni kívántak, a 2018. augusztus 30. napján kelt levélre, valamint a 2019. március 30. napján kelt levélre, amely azonban már ellentétes a Pp. 373. § (2) bekezdésével.

[112] „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés négy hónapjára a hat háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960.000 forint megtakarítást akadályoz meg” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletre hivatkoztak, ahogyan azt korábban már a 4. sorszámú beadványukban is megtették.

[113] „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája” közlés vonatkozásában a 2018. szeptember 18. napján kelt alperesi levélre hivatkoznak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlésvonatkozásában nem jelölték meg egyértelműen, hogy az mely alperesi levélben, illetve mellékletében található, ezt az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, így a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja nem érvényesül.

[114] „A számvizsgáló bizottság elnöke több jogosulatlan tevékenységet is folytat” közlés vonatkozásában a 2018. augusztus 30. napján kelt levél mellékletére, valamint a 2019. március 30. napján kelt alperesi levélre hivatkoztak. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlés vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” található, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja a 2019. március 30. napján kelt levél vonatkozásban nem érvényesül. Azonban a 2018. augusztus 30. napján kelt alperesi levél, és annak mellékletének megjelölésével egy olyan új tényre kívántak hivatkozni a fellebbezési eljárásban a felperesek, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2) bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[115] „Az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk” közlés vonatkozásában a 2019. március 30. napján kelt alperesi levélre hivatkoztak, valamint a 2018. szeptember 18. napján kelt alperesi levélben foglaltakra. A felperesek a 4. sorszámú beadványukban ezen közlés vonatkozásában azt jelölték meg, hogy azok alperes „márciusi levelében” található, azonban az elsőfokú bíróság nem követelte meg tőlük, hogy a kettő közül melyikben, így a másodfokú bíróság végzése alapján volt szükséges e körben a kereseti kérelmeit megalapozó tények előadása, ezért a Pp. 373. § (2) bekezdésének korlátja a 2019. március 30. napján kelt levél vonatkozásban nem érvényesül. Azonban a 2018. szeptember 18. napján kelt alperesi levél megjelölésével egy olyan új tényre kívántak hivatkozni a fellebbezési eljárásban a felperesek, amely körében értelemszerűen a Pp. 373. § (2)

bekezdésének feltételei nem állnak fenn, azokat így a másodfokú bíróság nem vette figyelembe.

[116] A másodfokú bíróság a felperesek fenti nyilatkozatai alapján – figyelemmel a Pp. 373. § (2) bekezdésének tilalmára is – megtudta állapítani, hogy a felpereseknek pontosan mi a kereseti kérelmük, a sérelmezett közléseket állításuk szerint az alperes mely levélben tette meg, a levelek mely tartalmát azonosítják bizonyos sérelmezett közlésekkel. Mindezek alapján az elsőfokú eljárás ezen hibája a másodfokú eljárásban orvosolható volt, nem volt szükséges az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése.

A másodfokú bíróság szükségesnek tartja azt is megjegyezni, hogy azon közlések esetén is, amely vonatkozásában a 4. sorszámú beadványukban megjelölték a konkrét alperesi levelet, szükséges volt a felperesek nyilatkoztatása, ugyanis nem minden esetben volt megállapítható, hogy a felperesek a levél mely tartalmát azonosítják az általuk sérelmezettként megjelölt közléssel.

[117] Azon tény, hogy a felperesek egyes közlések esetén mindkettőjük becsületének, illetve jóhírnevének megsértésének megtörténtének megállapítását kérték, azonban az elsőfokú bíróság csak az egyikük vonatkozásában állapította azt meg, nem minősül az érdemi döntés korlátán való túlterjedésnek, hiszen ténylegesen a kereseti kérelemhez képest nem több, hanem kevesebb jogsértést állapított meg.

[118] Az elégtételadás vonatkozásában az elsőfokú bíróság szintén nem sértette meg a Pp. 342. § előírásait, annak tartalma lényegileg megegyezik a 4. sorszámú iratban a felperesek által igényelt szövegével. Az, hogy az elégtételadás elsőfokú bíróság által elrendelt módja megfelelő volt-e, az ítélet érdemi felülbírálata körében vizsgálendő.

[119] Számos, lényegi tartalmukat tekintve átfedéseket is mutató sérelmezett közlés esetén, azon tény, hogy egyes közlések esetén a jogi indokolás hiányos, nem olyan jellegű megsértése az eljárás szabályainak, amelynek orvoslása ne lenne lehetséges a másodfokú eljárásban és emiatt indokolt lenne az elsőfokú eljárás megismétlése.

Habár a felperesek a 25. sorszámú jegyzőkönyv alapján valóban bejelentették az elállásukat az „Erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét” közlés vonatkozásában, azonban a jegyzőkönyv ezt követő közvetlen részéből kiderül, hogy a felperesek valós szándéka mi volt a nyilatkozattal, az pedig a tanúbizonyítás elkerülése volt. Az alperes maga is megértette a felperesi nyilatkozatot, hiszen ezt követően maga terjesztett elő tanúbizonyítási indítványt a közlés valóságának bizonyítására, amit a felperesek indítványa követett. Mindezek alapján megállapítható, hogy a felek előtt egyértelmű volt, hogy elállás valójában nem történt, ezen közlés továbbra is kereseti kérelem részét képezi.

[120] A bizonyítás eredményének nem megfelelő mérlegelése, illetve az eljárási illeték viselésére kötelezett személy téves megállapítása nem eljárási szabálysértés, így az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését sem eredményezheti.

[121] Azon tény, hogy az elsőfokú bíróság 2022. április 21. napi perfelvételi tárgyalást tévesen a Pp. 229. § (1) bekezdésére hivatkozva, míg a 2022. május 24. napi tárgyalást annak indokot nem megjelölve halasztotta el, nem az eljárás lényeges szabályainak megsértése, ezért azok elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését sem eredményezhetik.

[122] Az alperes az elsőfokú eljárás során nem kérte a jegyzőkönyv kijavítását, kiegészítését, azok esetleges hiányosságára a fellebbezési eljárásban eredményesen már nem hivatkozhat.

[123] Összefoglalva, a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, a másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

[124] A másodfokú bíróság az ügy érdemi elbírálása körében visszautal az ítéletének [98]-[115] pontjaira, ezért azon közlések vonatkozásában, ahol a felperesek már a keresetet tartalmazó iratban megjelölték azt, hogy állításuk szerint mely alperesi levélben került sor a sérelmezett közlés megtételére, ezen tényállításukat vette figyelembe és nem azt, amelyet a Pf. 6. beadványban előadtak.

[125] A tényállás körében szükséges rögzíteni, hogy az I. rendű felperes tulajdonában álló ingatlan vonatkozásában a vízőrák fogyasztását rögzíteni hivatott 2015. évi kimutatásban először 187 m3 kezdő óraálláshoz képest annál kevesebb, 181 m3 került feltüntetésre, majd ez áthúzásra került és 187 m3 került feltüntetésre, majd elszámolásra is.

[126] Az I. rendű felperes utólagosan egy klímaberendezést szereltetett az ingatlanjába. A klímaberendezés használata közben keletkezett víz elvezetése az üdülő pincéjébe történt egy csővel, amely okán a pincébe először annak padlójára, majd később egy erre használt vödörbe került a víz.

[127] Az I. rendű felperes 2017. augusztus 7. napján elektronikus levelet küldött, amely többek között ezt tartalmazza:

„Csatolom az ún. kérdések doksit, amely jogszabályi hivatkozásokat is tartalmaz, kérem bizalmasan kezeljétek, ha kiszivárog visszafelé sülnet el”.

Ezen kérdések között tartalmazza azt is, hogy az „SZB beszámolója tartalmazta, hogy BTTO 4,3 millió forintos történt a tetőszigetelésre 2016. márciusában, a szerződés nélkül és teljesítésigazolás nélkül, számlák utalványozása nélkül, ezeket a közgyűlés után, idén júliusban aláírták, tavaly márciusi dátummal. Kérdés, minek minősül mindez pl. lehet-e

hanyag, vagy hűtlen kezelés. Például idén, tavalyi dátummal aláírt szerződés már nem létező fodrász vállalkozóval, lehet-e például anyag, vagy hűtlen kezelés. Másrészt megállapítható-e, hogy az elvégzett munka ellenértéke számla ellenében jogtalanul került átutalásra, az utólagos teljesítésigazolás esetében elvégzettnek minősül-e a munka, a számla tényleges kifizetésekor jogosulatlan volt-e a kifizetés, mivel akkor az összes feljogosító dokumentum hiányzott. Korrigálható-e egyáltalán a helyzet. A közgyűlés tulajdonosi döntésével szemben intézőbizottság más olyan kivitelezést rendelt meg, melyet a közgyűlés kifejezetten elutasított.”

[128] Az alperes a e-mail cím címre négy darab olyan levelet küldött, amelynek a tartalmát a felperesek sérelmezték jelen perben. Az első levelet és annak „Kedves személy! Telefonon megbeszéltük, hogy miután hazajöttünk országból” szövegrésszel kezdődő mellékétét 2018. augusztus 30. napján (I. levél), a másodikat 2018. szeptember 18. napján (II. levél) a harmadikat 2019. március 5. napján (III. levél), míg a negyediket 2019. március 30. napján (IV. levél) küldte meg az alperes.

[129] A sérelmezett közlések vonatkozásában szükséges megjegyezni, hogy a felperesek nem vitásan az érintett társasház számvizsgáló bizottságának tagjai voltak a perbeli időszakban, ezen tisztségüket önként vállalták, amellyel a társasház ügyeinek intézésére, ellenőrzésére tisztségükből kifolyólag rálátással, ráhatással rendelkeztek, amely folytán – az ebbéli tevékenységükkel kapcsolatos – őket ért kritikákat, véleménynyilvánításokat fokozottan tűrni kötelesek. A vélemények jogi értékelése körében a Fővárosi Ítéltábla hivatkozik az Alkotmánybíróság gyakorlatára, amely értelmében „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed egyrészt az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra, függetlenül attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő.” [3145/2018. (V. 7.) AB határozat Indokolás [53] és az ott hivatkozott gyakorlat]

[130] Az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének felsorolását követve az egyes közlések vonatkozásában a másodfokú bíróság az alábbiakat állapította meg:

[131] „(felperesek) nem értik a dolgukat és nem képviselik becsülettel a tulajdonosok érdekeit”

A közlés az I. levél 1. oldal harmadik bekezdésével feleltethető meg. A közlés a felperesek számvizsgáló bizottsági tevékenységének alperesi kritikája, értékelése, amely indokolatlanul nem lealacsonyító, ezért nem becsületsértő.

[132] „az ilyen emberek tönkreteszik az értékes telepet”

A közlés az I. levél utolsó oldal utolsó bekezdésével feleltethető meg, az a felperesek tevékenységének alperesi kritikája, értékelése az, hogy a nem megfelelő feladatellátásuk folytán az ingatlan helyzete romlik, amely vélemény indokolatlanul nem lealacsonyító, ezért nem becsületsértő.

[133] „minden disznóságot tudtak, csak igyekeztek eltitkolni”

A közlés az I. levél mellékletének 7. oldalán. annak első bekezdésében található, a szöveggörnyezet alapján úgy folytatódik „...eltitkolni, úgy a tetőszigetelésnél, mind a végfalszigetelésnél.”

Az alperes 7/A/2. szám alatt csatolt egy olyan elektronikus levelet, amelyet az I. rendű felperes küldött 2017. augusztus 7. napján és amelyben többek között a tetőszigetelés és homlokzatszigetelés körüli helyzetet elmezi jogi és egyéb szempontból. Ezen levél elején úgy fogalmaz az I. rendű felperes: „Csatolom az ún. kérdések doksit, amely jogszabályi hivatkozásokat is tartalmaz, kérem bizalmasan kezeljétek, ha kiszivárogo visszafelé süllhet el”. Mindezek alapján az alperes azon véleménye, miszerint a felperesek hamarabb tudtak a vélt problémáról, mint a többi tulajdonostárs, és azt nem kívántak azonnal megosztani a tulajdonostársakkal, rendelkezett kellő ténybeli alappal, így az nem becsületsértő.

[134] „hűtlen kezelés miatt fel kell jelenteni (a felpereseket)”

A közlés a II. levél 4. oldalán alulról a harmadik bekezdésben találhatóakkal feleltethető meg, azonban azon szövegrész kifejezetten egy, meghatározott képesítéssel rendelkező „SZB tag”-ra utal, akit „fel kellene jelenteni” majd ezen egy tagot az I. rendű felperessel azonosítja. Mindezek alapján mivel a közlés nem vonatkozik a II. felperesre, így keresetösségi joggal nem is rendelkezik.

Az I. rendű felperes tevékenységét értékelő közlés az, hogy az alperes meglátása szerint az I. rendű felperessel szemben büntetőeljárás kell kezdeményezni, a számvizsgáló bizottsági tevékenységének olyan jellegű értékelése, amelyet túrni köteles, ezért az nem becsületsértő.

[135] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai jogosulatlanul végzik feladataikat, ezen túlmenően alkalmatlanok is arra”

A felperesek a III. és IV. levél tartalmára hivatkoztak e körben, azonban a „teljes alkalmatlanságukat bizonyítják” (III. levél 2. oldal alulról ötödik bekezdés) közlésen kívül, egyéb levélben foglalt közléssel lényegi tartalmában sem azonosítható a sérelmezett közlés.

A felperesek által kifogásolt szavak a tevékenységükkel kapcsolatos kritika, amelyet túrni kötelesek, azok nem becsületsértők.

[136] „erkölcstelen és gerinctelen, aki másokkal együtt hamis vádra próbálta rábírní a feleségét”

A közlések a II. levél 4. oldal második bekezdésben találhatóakkal feleltethetők meg

A szöveggörnyezet alapján az erkölcstelen és gerinctelen alperesi vélemény alapján az képezte, hogy az I. rendű felperes hamis vádra próbálta rávenni az alperes házastársát. Az utóbbi egy olyan állítás, aminek valóságtartalma bizonyítható.

Az alperes az ellenkérelmében, annak 4. oldalán azt adta elő, hogy a kérdéses közlés alapján képező I. rendű felperesi felhívás így szólt a feleségének: „Hívtátok-e már a rendőrséget? ...Ellopták a papírokat.” megtételekor az I. rendű felperes és házastársa, valamint tanú és tanú7 voltak jelen, a saját házastársán kívül. A közlés valóságának bizonyítására a házastársa,

alperesné tanúkénti kihallgatását indítványozta, aki előadta, hogy volt ilyen irányú felhívás a vonatkozásában. Az I. rendű felperes e körben saját házastársa, I.r. felperes tanúkénti kihallgatását indítványozta, aki úgy nyilatkozott, hogy ilyen kérés nem hangzott el az alperes házastársa felé.

Ezt meghaladóan a 11. sorszámú iratuk 4. mellékleteként csatolták tanú6 írásbeli nyilatkozatát, mint okirati bizonyítékot, amely szerint tanú6 úgy nyilatkozott, hogy ilyen felhívásról nincs tudomása.

A másodfokú bíróság a kihallgatott tanúk, tehát I. rendű felperes, valamint az alperes házastársának vallomását úgy értékelte, hogy az alperes nem tudta bizonyítani azt, hogy ilyen közlés a házastársa irányába az I. rendű felperes részéről elhangzott.

A Fővárosi Ítéltábla csupán megjegyzi, hogy az alperes nem volt elzárva, hogy bizonyítási indítványként az általa a beszélgetésen jelenlévőként megjelölt további két személy, tanú6, valamint tanú7 tanúkénti meghallgatását indítványozza, ezt azonban nem tette meg.

Az, hogy az alperes I. rendű felperest bűncselekmény elkövetésével hozta alaptalanul összefüggésbe sértő, ahogyan az is, hogy ezen nem bizonyított cselekménye miatt az I. rendű felperest olyan jelzőkkel illette, amelyek – nem számvizsgáló bizottsági tagként kifejtett tevékenységgel összefüggő, hanem egyéb állított cselekedete miatt – indokolatlanul bántók, így becsületsértők.

[137] „a Számvizsgáló Bizottság elnöke alkalmatlan a tisztség betöltésére és több jogosulatlan tevékenységet is folytat”

A közlések lényegi tartalmukban sem azonosíthatók a levelekben írtakkal.

A III. levélben megfogalmazott „alkalmatlanságukat bizonyítják” (2. oldal alulról ötödik bekezdés) egy vélemény, amely a felperesek számvizsgáló bizottságbéli tisztségének ellátását értékeli, az nem becsületsértő. A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a „több jogosulatlan tevékenységet folytat” I. rendű felperes által sérelmezett és a levelekben nem azonosítható közlés is ezen tisztségének ellátását értékelné.

[138] „soha nem találkozott még ilyen káros emberrel, akit szemérmetlennek és hazugnak tart”

Közlések közül az előbbi a III. levél 5. oldal negyedik bekezdés, míg az utóbbi a IV. levél 1. oldal ötödik bekezdésben található.

A közlések az I. rendű felperes önként vállalt tevékenységével kapcsolatos erőteljes kritika, azonban azok nem indokolatlanul lealacsonyítók, azokat a fokozott tűrési kötelezettség folytán viselni kell.

[139] „I.r. felperes csicskásává vált (személy1)”

A közlés az I. levél mellékletének 7. oldalán alulról harmadik bekezdésében található.

Az I. rendű felperes vonatkozásában azt az alperesi véleményt tükrözi, hogy a nevezett személy az ő elvárásainak megfelelően jár el, tehát az I. rendű felperes tevékenysége során másokat is irányít, ezt pedig túrni köteles.

[140] „I.r. felperesék (SZB) tagjai (személlyel2 együttműködve megrendelték a fodrász vállalkozónál a 4.3 milliós munkát”

A közlés az I. levél mellékletének 1. oldal alulról első bekezdésében található.

A közlés mindkettő felperesre vonatkozik, mivel mindketten tagjai a számvizsgáló bizottságnak, az egy múltbéli esemény megtörténtét állítja. Az alperes sem állította a perben, hogy az I. és II. rendű felperesek rendelték meg a kérdéses tetőszigetelési munkát. Azon alperesi álláspont, hogy a tetőszigetelési munkával kapcsolatos vélt visszasságokat nem megfelelő módon vagy időben kezelték a felperesek, nem teszi megalapozottá azon állítását, hogy a munka megrendelői is ők lettek volna. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jogsértés megtörténtét.

[141] „Számvizsgáló Bizottság tagjai korruptak”

A közlés a III. levél 1. oldal második bekezdésében, valamint a IV. levél 1. oldalának negyedik bekezdésében található.

A III. levélben a szövegkörnyezet így szól: „...valamint a számomra korruptnak tekintett SZB tagjaival lehetőséget látnék együttműködni”

A közlés mindkettő felperesre vonatkozik, mivel mindketten tagjai a számvizsgáló bizottságnak.

A IV. levélben a szövegkörnyezet így szól: „Feltessed a kérdést, korruptnak tartom-e az SZB tagokat? Válaszom igen. Szerintem, ha valaki felveszi egy megbízatásért a tiszteletdíjat, de a munkát nem végzi el, illetve hibásan teljesít és a tudomására jutott problémákról a közösséget nem tájékoztatja, sőt részt vesz annak eltusolásában lehet, hogy jobb kifejezés a tisztességtelen!”

A IV. levélben az alperes kifejti mi alapján véli korruptnak a felpereseket, majd mintegy magát kijavítva már más jelzőt használ, ezzel értékítéletnek tekinti maga is az olvasó is korrupt szót, amit a felperesek véleményként tűrni kötelesek.

A III. levélben azonban a korruptnak „tekintés” vonatkozásában semmilyen magyarázattal nem szolgál az alperes, így az olvasó számára csak a szó köznapi jelentése szerinti tudattartalom képződik, tehát anyagi előnyért való visszas cselekvés vagy annak elmulasztása. Ilyen jellegű cselekvés, illetve mulasztás léte bizonyítható, azonban az alperes a perben nem bizonyított semmilyen olyan felperesi cselekvést, amely ilyen jellemzőkkel bírna, sőt a IV. levélben a fentiek szerint a felperesek általa állított cselekvéseit már maga is tisztességtelennek és nem korruptnak tekinti.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jogsértés megtörténtét.

[142] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai az ellenőrzési kötelezettségüket sorozatosan elmulasztják”

A közlés lényegi tartalmában sem azonosítható a felperesek által megjelölt levelekben (III. és IV. levél) írtakkal, ezért a kereset elutasításának volt helye. A másodfokú bíróság azonban megjegyzi, hogy felperesek által sérelmezett és a levelekben nem azonosítható közlés is a felperesek tisztségének ellátását értékelné.

[143] „a Számvizsgáló Bizottság tagjai mulasztása okán a tagok kárfelelőssége megállapításának van helye a tetőszigetelés, és házvégek elszámolása tárgyában”

Habár a sérelmezett közlés vonatkozásában érvényesül a [110] pontban hivatkozott korlát, a másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a közlés lényegi tartalmában sem azonosítható a felperesek által megjelölt levél mellékletében (I. levél melléklete) írtakkal, ezért a kereset elutasításának volt helye. A másodfokú bíróság azt is megjegyzi, hogy felperesek által sérelmezett és a levelekben nem azonosítható közlés a felperesek tisztségének ellátását értékelné.

[144] „I.r. felperes klímájából fertőző kondenzvíz ömlik folyamatosan a pincébe és saját lakásában visszaforgatta a vízórárt”

Az első közlés a I. levél mellékletének 7. oldal utolsó bekezdésében található, míg az utóbbi az I. levél 3. oldal negyedik bekezdésében írtakkal feleltethető meg, azzal, hogy a levélben ez szerepel: „Több lakásnál volt óravisszaforgás, mint például I.r. felperesnél is.”

Mindkettő közlés tényállítás, azok egy múltbéli esemény megtörténtét állítják, valóságuk bizonyítható.

A meghallgatott tanú, tanú1 vallomása (40. srsz. jkv. 5-6. oldal), valamint a felperesek által a keresetet tartalmazó irathoz csatolt fényképfelvételek is azt bizonyítják, hogy az I. rendű felperes klímaberendezéséből a kérdéses időszakban először a pince talajára, majd egy oda kihelyezett vödörbe folyt az abból származó kondenzvíz. Az a közlés, hogy ömlik, véleménynyilvánítás, amely a tanú1 tanú által elmondott minimum érték, a 2-3 liter alapján is rendelkezik kellő ténybeli alappal, ugyanis annak megítélése, hogy 2-3 liter, vagy esetleg 20-30 liter minősül ömlésnek, az egyén értékítéletétől függ. A klímából annak használata során kifolyó víz – köztudomásúan – nem ívóvíz tisztaságú, az ilyen módon már egyszer felhasznált vizet fertőzőnek minősíteni szintén egyéni megítélés kérdése, az olyan vélemény, amely éppen a víz említett eredete folytán, bír kellő ténybeli alappal. Mindezek alapján ezen közlés vonatkozásában a kereset elutasításának volt indokolt.

Az utóbbi közlés szöveggörnyezete, így azt közvetlenül megelőző rész: „Így derült fény a 3246m3 hiányra” valamint az I. rendű felperesi vízóra visszaforgására vonatkozó alperesi állítás, azt a képzetet kelti az olvasóban, hogy az elszámolásnál fellépő fogyasztáshiány egyik okozója az I. rendű felperes, aki ezt – többek között – a vízóra úgymond visszaforgatásával érte el.

Az I. rendű felperes tulajdonában álló ingatlan vonatkozásában a vízórák fogyasztását rögzíteni hivatott 2015. évi kimutatásban először a 187 m3 kezdő óraálláshoz képest annál kevesebb, 181 m3 került feltüntetésre, majd ez áthúzásra került és 187 m3 került feltüntetésre. (7. sorszámú alperesi ellenkérelem melléklete) Azonban az éves elszámolásokra már nem az induló értéknél kevesebbel, hanem azzal megegyező m3-rel került sor, ezt pedig az alperes a II. levél megírásakor (2018. augusztus 30.) tudta, hiszen maga írta, hogy áttekintette 2017-ig bezárólag a vízfogyasztás elszámolásokat.

Mindezek alapján nem valós a vízóra visszaforgatására vonatkozó alperesi állítás, tanú1 tanú pedig úgy nyilatkozott, hogy tudomása van arról, hogy az I. rendű felperes ingatlanában felújítás történt, amikor a vízóra leszerelésre került, így kezdő és záró érték megegyezésének okát is igazolta az I. rendű felperes, ezért e körben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jogsértés megtörténtét.

[145] „Állítja, hogy a téli vízvezeték miatt nem lehet a víztelenítés 4 hónapjára a 6 háznál a cég1-vel leszereltetni a vízórákat és ez évente 960 ezer Ft megtakarítást akadályoz meg.”

A közlés a I. levél mellékletének 6. oldal utolsó bekezdésében található tartalommal feleltethető meg. Azon közlés, hogy az I. rendű felperesi téli vízvezeték miatt nem lehet téli időszakra az üdülő vízvezeték hálózatát vízteleníteni, tényállítás, amelynek valósága bizonyítható.

Az alperes a 7. sorszámú ellenkérelméhez A/8. alatt csatolt kimutatásra hivatkozott, melyet saját előadása szerint a társasüdülő gondnoka készített a hozzá érkezett információk alapján. Ezen kimutatás alapja, forrása, annak megbízhatóság a semmilyen módon nem került igazolásra.

Ezzel ellentétesen a felperes a 11. sorszámú beadványához csatolta mellékleteként a cég2 Zrt. 2018. szeptember 21-i tájékoztatását, mely tartalmazza azt, hogy „...a jelenlegi ismereteink szerint a főmérők le- és felszerelése magasabb költséget okozna Önöknek, mint a rendelkezésre állási díj kifizetése, valamint az idős hálózatot feleslegesen tenné ki a zárásnyitás által okozott lengésnek, mely belső hibákat okozhat.”

Ezen beadványhoz mellékletként csatolta továbbá a cég2 Zrt. vezetőjének 2018. szeptember 24. napján kelt levelét is, amely szerint „A mellékelt képen szereplő kialakítás nem akadály a víztelenítés utáni mérőcserének, de technikai és garanciális okok miatt nem javasoljuk a víztelenítés utáni mérőcserét - hiszen a vízmérő és belső hálózat kapcsolódási pontján nem megfelelő tömítettség esetén a tavaszi vízfeltöltés után esetleges belső beázások keletkezhetnek”.

A fenti tájékoztatások egyértelműen cáfolják az alperes tényállításának valóságát, ezért e körben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a jogsértés megtörténtét.

[146] „I.r. felperes lakásának szabálytalanul, engedély nélkül 25 Amperes a villanyórája”

A felperesek a közlést a II. levél 5. oldal ötödik bekezdésében jelölték meg.

A felperesek által a Pf. 6. sorszámú iratban megjelölt II. levél vonatkozó részének nem az a valós tartalma, hogy az I. rendű felperes szabálytalan teljesítmény-bővítést végzett volna, hanem az, hogy a tulajdonostársak többségétől eltérően magasabb maximális áramfelvételre van lehetősége, ezért az nem jogsértő.

[147] „a Számvizsgáló Bizottság elnöke (...) több jogosulatlan tevékenységet is folytat”

A másodfokú bíróság visszautal a [135] pontban írtakra, azt megismételni nem kívánja.

[148] „az ilyen szomszéd miatt milliókkal kevesebbet ér az ingatlanunk.”

A közlés a IV. levél 2. oldal alulról második bekezdésében található meg, az I. rendű felperes személyére vonatkozó kritika, értékelés egy véleménynyilvánítás, amely ennél fogva nem valósíthat meg jóhírnév sértést, ezért a kereset elutasítása volt indokolt.

[149] Az alperes az ellenkérelmében további két tanú, tanú2, valamint tanú5 kihallgatását indítványozta. Az előbbi személyt a felperesek leváltása, míg az utóbbit a közgyűlési jegyzőkönyvek vezetésével, hitelesítésével kapcsolatosan. A fenti bizonyítható állítások valóságtartalma körében ezen tanúkra nem hivatkozott, így érdemben helyesen mellőzte a bizonyítást e körben az elsőfokú bíróság.

[150] A másodfokú bíróság az egyértelműség és a végrehajthatóság biztosítása érdekében a jogsértés megtörténtének megállapítása során azt is feltűntette, hogy az egyes alperesi jogsértések melyik alperesi levélben valósultak meg, azonban ezzel ténylegesen nem terjeszkedett túl a kereseti kérelmen, nem sértette meg a Pp. 342. § (1) bekezdését.

[151] Az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest a jogsértés abbahagyására, valamint tiltotta el a további jogsértéstől, e körben az indokaira csupán visszautal a Fővárosi Ítéltábla.

[152] Az elégtételadásra kötelezés indokolt, ugyanis az szolgálja azt, hogy a felperesek erkölcsi jóvátételt kapjanak alperestől a tulajdonostársak előtti jogsértésért. Az elsőfokú bíróság által elrendelt ezen szankció azonban nem végrehajtható, nem kellően egyértelmű, továbbá olyan személyek vonatkozásban is kötelezi az alperest, akik nem voltak felek jelen perben. A másodfokú bíróság arra kötelezte az alperest, hogy az ítélet rendelkező részének jogsértések megtörténtét megállapító rendelkezéseit felsorolva, kérjen elnézést magánlevélben a felperesektől. Az elégtételadás nyilvánosságának biztosítása érdekében feljogosította a felpereseket, hogy az alperesi elégtételadást a társasüdülő tulajdonosai számára nyilvánosságra hozzák.

[153] A sérelemdíj iránti igénye a felpereseknek megalapozott volt. Az alperesi jogsértő közlések szerint a felperesek az üdülő érdekei helyett saját anyagi – tisztességtelen – érdekeiket tartották szem előtt a tevékenységük során, visszásan rendelték meg tetőszigetelést, ezt meghaldóan az I. rendű felperes a vízóráját manipulálta. Az ilyen jellegű közlések pedig köztudomásúan rombolják a tulajdonostársaknak, a szomszédoknak az érintettekbe fektetett bizalmát. Ezen jogsértő közléseknek már pusztán egyike is indokolja ezen szankció alkalmazását, összeségükben pedig már a magánjogi büntetés jellegnek is érvényesülnie szükséges. Mindezek alapján – függetlenül attól, hogy a másodfokú bíróság kevesebb közlés vonatkozásában állapította meg a jogsértés megtörténtét – nem volt indokolt az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíjak mérséklése.

[154] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdés értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, a joggyakorlat alapján így a Ptk. 6:532. §-a folytán a sérelemdíj is a nem vagyoni sérelem bekövetkeztekor nyomban esedékes. A késedelmi kamat mértékét az elsőfokú bíróság helyesen a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[155] A másodfokú bíróság döntése folytán a felperesek által megjelölt számos kifogásolt közlés közül csak kevesebb vonatkozásában került megállapításra a jogsértés megtörténte, így annak ellenére, hogy az I. rendű felperes által igényelt sérelemdíj mértéke nem volt eltúlzott, a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a pernyertesség-pervesztesség aránya azonos, ezért a felek a költségeiket maguk viselik.

[156] A Pp. 383. § (6) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem, csatlakozó fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül, hivatalból határoz a le nem rótt illeték, valamint az állam által előlegezett és meg nem térült költség megfizetéséről. A perben kettő felperes érvényesítette felróhatóságtól független szankció iránti igényét és 600.000 forintot meg nem haladó sérelemdíj iránti követelését, így a bírósági gyakorlat alapján az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján 2x36.000 forint volt a fizetendő eljárás illeték. A felperesek a fizetési meghagyásos eljárásban már megfizettek 30.000 forintot, így a fenti pernyertesség-pervesztesség arány folytán személyenként 3.000-3.000 forint eljárás illetéket kötelesek megfizetni. Az alperes fellebbezése a körben helytálló, hogy részére az elsőfokú bíróság a 9. sorszámú végzésével teljes személyes költségmentességet engedélyezett, ezért a pervesztességéhez igazodó 36.000 forint eljárás illeték az állam terhén marad. A fellebbezési eljárásban szintén kétszer szükséges a Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja szerinti illetéket számítani. A fenti pernyertesség-pervesztesség arány folytán a felperesek viselnek személyenként 24.000-24.000 forint fellebbezési illetéket, míg az állam terhén marad 48.000 forint fellebbezési illeték.

[157] Tájékoztatja a másodfokú bíróság a felpereseket, hogy az illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2024. március 14.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró